

Novoměstsko

mimořádné vydání

zpravodaj Nového Města na Moravě
zdarma

Jaké bylo setkání Nových Měst? Jedním slovem – ÚŽASNÉ!

Nové Město na Moravě patří do velké rodiny Nových Měst. Sdružení „Neustadt in Europa“ neboli také hezky česky „Nová Města Evropy“ zahrnuje třicet šest Nových Měst z šesti zemí – Německa, Rakouska, Maďarska, Slovenska, Polska a České republiky.

Zástupci měst se setkávají rok co rok a letošní, dvaatřicáté setkání, se odehrálo u nás, v Novém Městě na Moravě. A přestože jsme nikdy předtím žádné podobné zkušenosti s organizací neměli, třídní maratón mezinárodní zábavy jsme zvládli skvěle.

Slovo MY je zde na místě. Už při minulém setkání Nových Měst Evropy v německém Neustadt an der Spree se nechala starostka města Zdeňka Marková slyšet, že by bylo určitě dobré vsadit na to, co je doma. Že by v nabídce sice neměli chybět ani profesionálové, ale že nejcennější je to, co můžeme nabídnout sami. Mínění paní starostky se nakonec stalo nosnou myšlenkou připravovaného setkání. A jak se nám povedlo? Posuďte sami....

Den první - pátek 18. června

Pořadní číslo se nepřivítivě mračilo na dělníky, kteří se na Vratislavově náměstí pustili do stavby lešení. Z výše na ně shlížel Vratislav z Pernštejna a bedlivě kontroloval postup prací. Vždyť on sám měl být jednou z hlavních postav chystaných slavností.

Naopak v areálu „Zlaté lyže“ bylo již téměř vše připraveno tak, aby mohla oslava v šestnáct hodin propuknout. Čáru přes rozpočet se rozhodlo udělat počasí. Občasné přeháňky sice oslavu doopravdy neohrožily, přesto se jim podařilo situaci trochu zkomplikovat.

Ale pěkně popořádku. Blýsknout se na oslavy přispěchal kde kdo. Sportovní areál u hotelu SKI obsadili motoristé. A ne ledající. Histo-

rické motocykly obdivovali především kluci. Malí i ti, kteří už dávno odrostli chlapeckým střevicům. Automobilové veterány, které stály o kousek dál, už nepřehlédly ani slečny a dámy. Se svou troškou do mlýna přijel i nejslavnější sběratel letitých vozidel v regionu František Prosecký. „Přišel jsem sem představit pět exponátů, můj je ale pouze jeden, ostatní jsou klubové. Ta moje je Tatra 57b z roku 1946. Osobně jsem ho dovezl z Bystřice nad Pernštejnem,“ pochlubil se majitel veterána.

Pozornosti návštěvníků nešla ani historická hasičská stříkačka patřící do stáje vozidel SDH Jány. Zvláště když si na tuto prababičku sedl jeden z nejmladších hasičů.

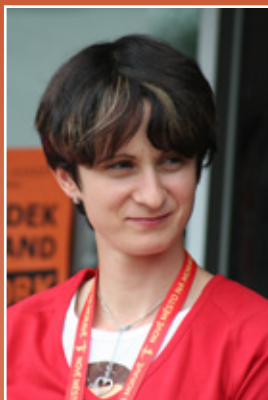

„Dík za mé úspěchy patří novoměstskému gymnáziu,“ řekla Martina Sábliková

Hvězdou pátečního dne byla samozřejmě Martina Sábliková. Olympijská vítězka byla původně požádána, aby návštěvníkům předvedla, jak se trénuje na zdejším oválu. Ale překážky v podobě kaluží se zasloužily o změnu programu. A tak odpovídala na otázky, podepisovala, fotografovala se a byla stále v obležení nadšených fanoušků. Samozřejmě ani ona se nezapomněla přihlásit do velké rodiny Novoměst-

táků: „Narodila jsem se tady, trénuju tady a ráda se sem vracím. K tomu městu mám mnoho krásných vzpomínek a jsem hrozně ráda, že tu dnes mohu být. Hodně mi pomohlo i novoměstské gymnázium. Také jemu patří dík za mé úspěchy. Bylo mi umožněno studovat tak, jak jsem studovala a pro mě to bylo strašně důležité. Nemusela jsem sedět v lavici a mohla se naplno věnovat tréninku.“

Stan XXL

A pak by už pomalu čas přestěhovat se do stanu, kde bylo připraveno oficiální vítání hostů s pestrým programem. Přestože byl stan označen velikostí XXL, při nejlepší vůli se sem všichni návštěvníci nemohli vejít. I tak si tu slavnostní chvíle vychutnala více než tisícovka akreditovaných hostů.

Návštěvníky vítaly členky novoměstského „Klubu seniorů“ oděné do vlastnoručně ušitých lidových krojů. Nepodávaly sice chléb se solí, jak bývávalo v zemích Koruny české zvykem, zato příjemně překvapily koláčky a zdobenými perníčky.

Jakmile se hosté usadili, přišly na řadu mažoretky Evy Olejníkové. Rázný, pochodový krok a ladné dívčí pohyby. Zvláště hosté z německých Nových Měst byli jejich uměním doslova uneseni.

A s překvapením přišli i hosté. Stejnokroje našich mažoretek vystřídaly společenské róby a pochodovou hudbu něžný valčík. A hned vzápětí i odvážně „hříšný tanec“. Taneční skupina Bad Neustadt an der Saale sklídila dlouhotrvající zasloužený potlesk.

Velmi milým hostem večera byl barytonista Jakub Pustina. Jeho vystoupení nepostrádalo šarm ani vtip a bylo v něm pro každého něco. A byl to nakonec on, kdo jako první vyzval hosty na parket a rozhýbal je v tanečním rytmu.

Novoměstské rekordy

Pátek byl ale především dnem rekordů. V areálu „Zlaté lyže“ padly hned dva. Ten první byl vyhlášen hned odpoledne. Největší lyže, vyrobená tradičními technologiemi z dílny ryzího Novoměstáka Milana Slonka, byla vystavena před hotelem SKI a už od počátku slavnosti všemi nadšeně obdivována.

Samozřejmě, že u žádného rekordu nesmí chybět ani zástupce „Agentury Dobrý den“. Ten měl za úkol rekord uznat, odsouhlasit, zaregistrovat a následně i oficiálně zapsat do „České knihy rekordů“.

Lyže, vyrobená ze smrkového dřeva, je opravdu rekordní. Váha devadesát osm a půl kilogramů a délka sedm set čtyřicet čtyři centimetrů jsou toho jasným důkazem. Zcela jednoznačně tento fakt přijal a stvrdil i Luboš Rafaj, zástupce „Agentury Dobrý den“.

Slovy chvály nešetřila ani senátorka Dagmar Zvěřinová, která se přišla do Nového Města na Moravě také podívat: „Považuji to za velmi vtipný a skvělý nápad. Lyže sem patří, je tu nejen výroba lyží, ale pod pojmem Nové Město na Moravě si každý určitě hned představí i lyžování. Velmi tvůrcům k tomuto nápadu gratuluji. Zároveň mě přímo fascinuje brilantnost, s jakou je rekordní lyže vypracována. Je to opravdová, poctivá práce tak, jak se tu vždycky lyže dělaly a dodnes dělají.“

Druhý rekord padl o hodně později, tentokrát byl místem činu stan XXL. V půl jedenácté večer se tu sešli zástupci dvaatřiceti měst Evropy, které ve svém názvu mají Nové Město, aby společně vytvořili rekord o největší počet Novoměstáků na jednom místě.

Po sečtení registračních lístků vyhlásil zástupce „Agentury Dobrý den“ výsledek. Jeden tisíc dvě stě čtrnáct obyvatel Nových Měst tak vytvořil zcela nový rekord.

Ohňová show

Slibované ukončení páteční slavnosti – balónová show – muselo být kvůli nepříznivému počasí zrušeno. Organizátoři ale pohotově přistoupili k náhradnímu řešení a tak namísto balónové si mohli diváci vychutnat show ohňovou. Na setmělém stadionu bylo opravdu na co koukat!

Den druhý – sobota 19. června

Sobotní program byl neobyčejně bohatý a tak při nejlepší vůli nebylo v silách jediného člověka shlédnout vše, co nabízel. Dalo by se říci, že byl motivován heslem „Novoměstáci sobě“. Zapojen byl téměř každý obyvatel Nového Města na Moravě i jeho místních částí stejně tak jako skoro všechny organizace nacházející se na území města.

Slavnostní ruch a náladu povzbudilo troubení fanfár z věže kostela svatě Kunhuty. Ale dávno před tím už začal řemeslný jarmark. O vystavené zboží byl velký zájem jak od zahraničních návštěvníků, tak i od místních. Dokladem nebývalého nadšení nakupujících je i skutečnost, že některým prodejcům jejich výrobky doslova mizely pod rukama a odpoledne už pomalu neměli co nabídnout.

Každý přišel s něčím

Horácké muzeum vsadilo na oblíbené krojované panenky paní Žilové z Nového Veselí. Bylo poučné sledovat, jak vystavené krojované panenky obdivují živé „panenky“ v krojích. V jedné z přízemních místností si zase přišly na své děti. Mohly zde popustit uzdu své fantazie a vymalovat si vlastní, originální dřevěnou hračku.

Samozřejmě, že se do oslav zapojili i novoměstští včelaři. Kde komu se chlubili zbrusu novým arboretem a bílá paní Perchta z Rožmberka nabízela krupičnou kaši slazenou medem od včel z Vysočiny. Takovouto pochoutkou pohrdne jen málokdo.

Plné ruce práce měli i dobrovolní hasiči. Jednak i oni se chtěli pochlubit svou technikou a vybavením a pak také byli organizátorům neustále k dispozici. Členové Sboru dobrovolných hasičů Maršovice si vystavili své trofeje přímo na radnici.

Dům s pečovatelskou službou si zase vzal pod patronát převoznictví na rybníku Kazmíráku. Novoměstští senioři také byli všude tam, kde je bylo zapotřebí.

Své dveře otevřely školy, včetně té umělecké, dům s pečovatelskou službou, kulturní dům i dům dětí a mládeže. Zapojili se chovatelé králíků a domácího a exotického ptactva, skauti i sportovci. V podstatě se nenašel nikdo, kdo by se nechtěl s něčím předvést.

„Nejenom potěšení, ale i práce“

Program hostů ale měl i svou oficiální část. Před polednem se všichni starostové nebo jejich zástupci sešli na radnici, aby rokovali o věcech důležitých, ale pro běžného občana poměrně nezáživých. Tentokrát ale i my ostatní můžeme trochu poodhrnout závoj, pod kterým se skrývá dobře promazané soukolí, které uvádí sdružení „Nových Měst Evropy“ do pohybu.

Čtyři centra zábavy

V srdci Nového Města na Moravě vyrostla čtyři pódia. A dlužno dodat, že všechna byla v neustálém obležení přihlížejících. Každé z nich si našlo obecnostvo stejné krevní skupiny.

Hlavní pódium na Vratislavově náměstí mělo tu čest hostit kromě místních i hosty z nedaleké ciziny a profesionály zvukných jmen. Právě zde vystupoval Děda Mládek Illegal Band, NightWork, Čechomor nebo Olympic.

To ovšem neznamená, že by ostatní centra zábavy byla návštěvníky méně vyhledávána. Například „Dětské a studentské pódium“ umístěné do prostoru před gymnáziem mělo své stálé fanoušky. Stejně tak milovníci dechové a lidové hudby obsadili pódium za kulturním domem. A ani Horácké galerie v tomto ohledu nezůstala pozadu.

Pár otázek, pár odpovědí

Nejdůležitějšími osobami třetího druhého „Setkání Nových Měst“, po Novoměstských samotných, byl bezpochyby předseda sdružení Hans Schreyegg z německého Neustadt an der Waldnaab a starostka Nového Města na Moravě Zdeňka Marková.

Pane předsedo, jak vlastně vznikla myšlenka uspořádat setkání Nových Měst Evropy?

Hans Schreyegg: „V roce 1979 se v Bad Neustadt an der Saale konalo první setkání. Byla to vlastně slavnost města a pan starosta si řekl, že k ní přizvou i další Nová Města. Tehdy se setkalo šestnáct Nových Měst. A ostatní Nová Města si řekla: „uděláme si taky takové setkání“. V mém městě pak bylo čtvrté „Setkání Nových Měst“. A tehdy jsem se rozhodl, že pozvu k rozhovoru všechny starosty Nových Měst. A řekli jsme si, že nejde zvat pouze představitele měst, ale že chceme pozvat také jejich občany. A protože to byla moje myšlenka, můj nápad, tak jsem byl osloven, abych vytvořil výbor pro tato setkání. To bylo v roce 1982 a od té doby jsem předsedou sdružení „Nových Měst Evropy“.“

Letos je to už dvaatřicáté setkání, na které vzpomínáte nejraději?

Hans Schreyegg: „Každé setkání bylo jedinečné. Je to různorodé. Organizovala to města, která mají několik desítek tisíc obyvatel, i města, která mají pouze čtyři sta obyvatel. Někdy to funguje lépe v menších městech. V těch větších občas organizátoři nejsou schopni vyhecovat obyvatele k tomu, aby se zapojili.“

Paní starostko, kolik setkání jste už absolvovala vy?

Zdeňka Marková: „Já jsem byla na prvním setkání v Holštýnsku, pak jsem měla možnost navštívit Neustadt an der Donau a vloni

Neustadt (Spree). Teď je to vlastně čtvrté setkání, které absolvuji.“

Hans Schreyegg: „Musím také říct, že paní starostka je členkou koordinačního výboru a velmi dobře s námi spolupracuje.“

Měla bych jednu otázku týkající se vás obou. Já jsem byla na takovémto setkání poprvé a měla jsem dojem, že německy mluvící Novoměstští byli v projevech radosti přirozenější. Že dokázali dát své city více najevo. My Češi jsme byli, až na výjimky, spíše zdrženlivější. Je to tak pokaždé? A jak vnímáte povahové rozdíly mezi jednotlivými národy při těchto setkáních?

Hans Schreyegg: „Z těch dvacíti set lidí, kteří se setkali ve stanu, bylo pouze tři sta Čechů. Tři stovky oproti devíti stům. Je to velmi těžké, když z Nových Měst jsou jenom tři české, jedno slovenské a dvě polské. Převaha je tu Němců. A řečová bariéra je opravdu obrovská, takže se to dá velmi těžko porovnávat. Opravdu to nejsem schopen posoudit. Ale zase tak velké bariéry mezi Novoměstskými asi nebudou, protože už došlo i k tomu, že se uzavírají i sňatky mezi obyvateli různých Nových Měst.“

Zdeňka Marková: „Já se domnívám, že na setkání z jednotlivých německy mluvících měst jezdí celé skupiny, které absolvují tato setkání opakovaně. Skutečně se přijedou bavit. V Novém Městě na Moravě bylo setkání poprvé a skupina místních pozvaných hostů byla tak trochu nesořodá. To bylo asi příčinou jisté zdrženlivosti. Když jezdíme na setkání, tak jezdíme v menších skupinkách. A ti, kteří jezdí opakovaně, byli tak zapojeni do organizace, že se vlastně ani nemohli bavit a radovat.“

Váš proslov byl pronesen česky i německy. Učila jste se pro tuto příležitost německy?

Zdeňka Marková: „Ano, učila a budu pokračovat. Každoroční setkání bylo ohromnou motivací.“

Pane předsedo, jak se vám líbí v Novém Městě na Moravě?

Hans Schreyegg: „Moc se mi tady líbí. Krajina je krásná a Novoměstští jsou velmi milí. Pouze mě mrzí, že neumím česky. V našem městě se už nyní děti učí česky, takže jsou na tom mnohem lépe, než já. Jsem tady už podruhé, takže jsem měl možnost prohlédnout si i okolí a je tu opravdu nádherně.“

Doporučil byste tu něco změnit?

Hans Schreyegg: „Ne, vůbec nic.“

Paní starostko, Novoměstští bude jistě zajímat, o čem se jednalo za „zavřenými dveřmi“?

Zdeňka Marková: „Byly to takové nezáživné a praktické věci, které se týkaly přímo ekonomiky sdružení „Nových Měst Evropy“, týkaly se běžných pracovních věcí, které je nutné řešit. Probíral se rozpočet, příprava propagačních materiálů a dalšího setkání. Byly to vloženy pracovní záležitosti pro běžného občana tak trochu nezáživné.“

Pane předsedo, vaše město je vyhlášené výrobou skla. Víte o tom, že v okolí Nového Města na Moravě byly v minulosti významné sklárny (Vříšť, Milovy, Herálec), jejichž výrobky byly vyváženy do celého světa?

Hans Schreyegg: „V našem regionu už se bohužel sklárský prů-

mysl velmi zmenšuje. Je malý zájem o drahé sklo a dobré výrobky a běžné sklo se u nás nevyrábí v dostatečné produkci. České sklo znám, ale o tom, že bylo vyráběno i na Moravě nevím. Ale určitě to všechno doženu.“

Poslední otázka pro pana předsedu. Co si z Nového Města na Moravě odvezete?

Hans Schreyegg: „Radost. Strašně moc se mi líbil páteční večer a sobotní den slibuje také nádherné zážitky. Na těchto setkáních je velmi pěkné, že na nich potkávám nejen své staré známé, ale také úplně nové lidi. A také velmi rád přijíždím do pro mne úplně nových měst.“

A poslední otázka pro paní starostku. Jak se Vám osobně setkání líbilo a co byste popřála „Novým Městům Evropy“ do dalších let?

Zdeňka Marková: „Díky celému týmu nadšených organizátorů, ale i samotných místních Novoměstských vše dobře dopadlo. V pátek nás trochu pozlobil déšť a tak jsem měla velkou radost, že sobotní ráno zdobilo sluníčko. Místním Novoměstským jsme mohli páteční večer vynahradiť a snad se nám to podařilo. Osobně mám dobrý pocit i přes kritické hlasy na nedostatky v obcerstvení na samotném náměstí. A co popřát do dalších let? Až do roku 2025 je kalendář setkání plný. A tak bych nám všem přála, aby přátelství Nových Měst, které nezná hranice, přinášelo hodně radosti.“

Trvalá upomínka na letošní setkání

I to nejkrásnější musí jednou skončit. A konec nemine ani slavnostní „Setkání Nových Měst“ v Novém Městě na Moravě. Přesto tu na příjemnou třídní událost zůstane trvalá vzpomínka v podobě dvou pamětních desek. Jsou nainstalovány před kulturním domem a v rámci sobotního programu je společnými silami poprvé předvedli zvědavým očím hostů i místních Zdeňka Marková a Hans Schreyegg. Všichni starostové Nových Měst ještě využili příležitosti ke společnému fotu a pak už se všichni chystali do slavnostního průvodu.

Zlatý hřeb dne

Nejočekávanější byl samozřejmě průvod Nových Měst Evropy, v jehož čele jel kočár s Vratislavem z Pernštejna a jeho chotí Marií Manrique de Lara. Podívejme se trochu blíže na tuto velkou osobnost jak novoměstské, tak i české historie.

Vratislav, prostřední ze tří synů Jana z Pernštejna, byl pán dobročinný a také nádherymilovný. Byl rytířem řádu Zlatého rouna, zastával úřad nejvyššího kancléře Království českého a svými diplomatickými i jazykovými znalostmi patřil ve své době mezi velmože evropského rozhledu. Bohužel i tento vsutku velký muž měl své stinné stránky.

Jak už bylo řečeno, pan Vratislav miloval okázalost. A na ni potřeboval opravdu mnoho peněz. Jak to tak bývá, dluhy na sebe nedaly dlouho čekat. Došlo to tak daleko, že uvažoval o odprodeji novoměstské části svého panství. Když to Novoměstáci slyšeli, rozhodli se, že Vratislavovi vyplatí částku, za kterou by jinému statek novoměstský prodal a raději zůstanou pod jeho ochranou.

A tak se i stalo. Novoměstští vybrali mezi sebou 10 000 zl. Za to jim Vratislav z Pernštejna slíbil různé výhody. Směli například „honiti v Ochozi a na obci zajíce“.

Za pana Vratislava se městečku zkrátka dobře vedlo. I proto bylo centrální náměstí nazváno jeho jménem a je samozřejmostí, že nesměl chybět ani v čele slavnostního průvodu.

Hned za kočárem se vznešeným panstvem následovali vlajkonoši s vlajkami všech šesti zemí, v nichž se nachází Nová Města Evropy. Tanečnice, hudebníci a chůďaři pak dělali předvoj všem zúčastněným starostům a jejich zástupcům. Postupně pak přicházeli zástupci Nových Měst. Pohledy přihlízejících přitahovaly především neznámé, cizokrajné kroje a oděvy. Neobyčejně dlouhý a pestrý průvod uzavírali mažoretky, ZUŠáci a hasiči. Než se všichni přemístili na náměstí, uběhlo několik desítek minut. Průvodem ale slavnost ještě zdaleka nekončila. Pokračovalo se až do pozdních večerních hodin.

Den třetí – neděle 20. června

V neděli ráno navštívili někteří hosté novoměstské svatostánky. V katolickém i v evangelickém kostele bylo více lidí než obvykle. „Pořad evangelických bohoslužeb se neliší od běžných nedělních bohoslužeb. V kostele bylo více lidí, ale popravdě jsem čekal, že zahraničních účastníků „Setkání Nových Měst“ přijde více,“ vzpomíná na nedělní dopoledne evangelický farář Vojtěch Hrouda. „Hosty jsme přivítali v němčině, k dispozici byl též písemný překlad kázání a německé texty písní. Varhanní doprovod bohoslužeb měl slavnostnější ráz. Varhance Ester Moravetzová obohatila bohoslužby předehrou S. K. Elerta a závěrečnou tokátou J. Jancy,“ dodává.

Katolickou mši svatou ve slavnostně vyzdobeném kostele svaté Kunhuty slavili společně místní i němečtí věřící. Pan děkan Jan Daněk ji sloužil jak v německém, tak i v českém jazyce.

Nedělní mše byly jednou ze závěrečných částí programu dvaatřicátého „Setkání Nových Měst Evropy“. Ale před tím, než se hosté definitivně rozloučili a Nové Město na Moravě se navrátilo do starých kolejí, čekal všechny ještě jeden velký kulturní zážitek.

Na nádvoří Horácké galerie vystoupil Jiří Pavlica se svým hudebním souborem „Hradišťan“. Jedna z nejznámějších cimbálových kapel u nás se přišla představit s repertoárem, jehož základ tvoří lidová kultura. O oblíbenosti „Hradišťanu“ svědčí i obrovský zájem posluchačů, který mnohonásobně překročil prostorové možnosti Horácké galerie. Kdo se však na koncert dostal, odcházel potěšen.

Co říci závěrem?

Určitě by se slušelo poděkovat. Proto dejme ještě jednou slovo starostce Nového Města na Moravě Zdeňce Markové: „Celé setkání připravovala a na jeho realizaci se podílela velká spousta lidí. Byl to výborně fungující tým a všem chci moc poděkovat. Nechci je jmenovat, protože bych určitě na někoho zapomněla. Řada z nich pracovala i v noci. A pracovali skvěle! Bylo to oceněno jak zahraničními hosty, tak i návštěvníky a místními obyvateli. Mám z toho velkou radost.

Ale poděkování patří i těm, které jsme jakkoliv omezili. Ať už hlukem nebo omezením parkovacích míst. Těm všem bych chtěla poděkovat za trpělivost.

Slavnost Nových Měst byla opravdu velmi bohatá. Ani já jsem nestihla obejít celou nabídku. Bylo to nad mé časové možnosti, ale věřím, že každý si tu našel to svoje.

Naši němečtí přátelé ocenili především přehledné mapy, podle kterých se snadno zorientovali. Byli nadšení i z dostatku informací ve svém rodném jazyce. Tohle všechno také přispělo ke všeobecné spokojenosti.

Pokud jde o naše Novoměstáky, ti měli určitě dostatek informací v „Novoměstsku“ a na internetu a každý si tak mohl najít tu svoji třešničku na dortu. A já věřím, že si ji také každý našel.“

Ne všechno se nám možná povedlo tak, jak bylo plánováno. Vždy se najde někdo, komu se ti ostatní zrovna nestrefí do noty. Ale není v lidských silách zavděčit se všem. Každý člověk má jiné chutě, jiný vkus a jiné názory. Tato kaskáda různorodé zábavy byla určena všem bez ohledu na věk, národnost nebo profesi. Snad se každému alespoň trošičku líbila.

Helena Zelená Křížová

A ještě pár informací pro ty, kdo by se o novoměstských slavnostech chtěli dozvědět více. Fotografie zachycující celý průběh oslav je možné najít na www.nmmn.eu. Ke koupi je i kalendář a CD vydané pro tuto příležitost. Bližší informace získáte v novoměstském informačním centru.

Pro všechny příznivce fotografování ještě jedna dobrá zpráva. Bude uspořádána fotografická soutěž o nejlepší snímky z akce „Setkání Nových Měst Evropy“. Podrobnosti budou uveřejněny v dalším vydání Novoměstska.

Tento projekt byl realizován s finanční podporou programu „Evropa pro občany“ Evropské unie.

Pozvánka na 33. setkání Nových Měst v roce 2011

Příští setkání se uskuteční v Novém Městě, které leží v Hessensku. Připraven bude opět bohatý kulturní program s tradičním průvodem. Pokud si chcete užít přátelskou atmosféru mezi Novoměstáky, přihlaste se společně se svými přáteli na příští setkání, které se uskuteční 9. - 11. září 2011. Město Neustadt in Hessen s nejvyšší hrázděnou stavbou s kruhovým půdorysem na světě určitě stojí za návštěvu. Předběžné přihlášky přijímá informační centrum do konce měsíce července 2010. Dle počtu zájemců bude organizována hromadná doprava, náklady na pobyt si každý hradí sám.

